

בארץ שיש לה תואר של אצולה

זנהיג

לית, אמרה לה ניבה: "תשלחי אותי, יש לי כל הנתונים".

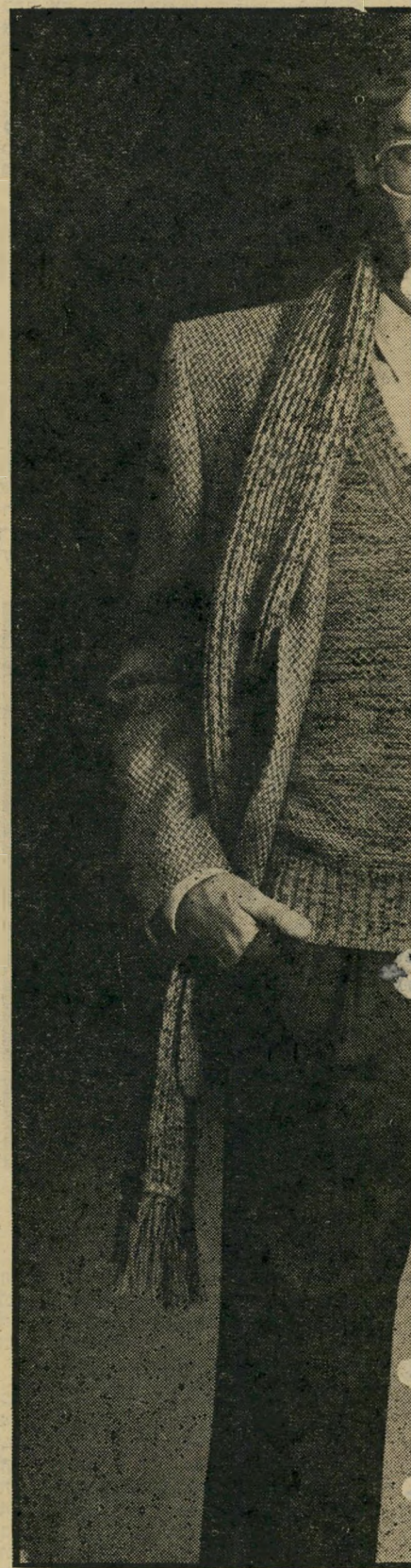
פלטשר סירבה. לגביה, מי שלא עברה את הקורס היקר שלה אינה דוגמנית, וניבה היתה רק מזכירה. ניבה התפטרה על המקום. ניגשה למיפעל שהזמין את הדוגמנית, הציעה את עצמה והתקבלה לאתר בחינה שנמשכה כמה דקות. מאוחר יותר הגיעו הדוגמניות המיקצועיות של פלטשר. הן לא עברו את המבחן. מאותו הרגע החלה הקאריירה של ניבה. היא זינקה כמטאור לשמי האופנה הישראלית וכבשה לה מקום של כבוד, ממש כמו הכי-בושים של סבא שלה, ושל אבי סבה.

סבא של ניבה, זאב פון-וייזל, היה אחד ממנהיגי התנועה הרבייוניסטית. התפרסם כעיתונאי ופרשן.

רקדנית החזל בגיל ארבע למדה ניבה בלט קלאסי. היא עזבה את הריקוד אחרי שיחורורה מהצבא.

לסבא שלה בנעוריו

ריים" לעצמו את התואר, מפני שבין כה וכה הוא הגיע לו. סיפור אחר אומר כי הדבר האחרון שהקיסר עשה לפני שברח, היה לחתום על התעודה המעניקה לפרנץ ארנסט את הסוף. ניבה טוענת כי בידי המישפחה העתק של התעודה המקורית שלפיו היא נושאת את התואר שלה בזכות ולא בחסד.

בנו של הזוכה בתואר הסוף, סבה של ניבה, וולפגנג פון-וייזל אשר שינה את שמו לזאב, היה רופא, שהצטרף לחילי התותחנים של הצבא האוסטרי במלחמת העולם הראשונה. ניסיון זה עמד לו לאחור שעלה לארץ. כאשר פרצה מלחמת העצ' (המשך בעמוד 38)

אבי סבה של ניבה, פרנץ ארנסט וייזל היה הפרקליט הצבאי של צבא הקיסר האוסטרו-הונגרי. הוא הכין לממ"ל לכה חוקת שיפוט-צבאית ליברלית, חוקת שיפוט הנחשבת לראשונה בתקופה המודרנית. חוקת השיפוט שהוכנה לפני זו של פרנץ ארנסט נערכה 200 שנה קודם לכן, בתקופת הקיסרית מריה טרזה.

לגבי הדרך שבה קיבל פרנץ ארנסט את תואר האצולה פון, המקביל לבארונט האנגלי, יש גירסות אחדות. יש הטוענים כי פרנץ ארנסט ידע כי הקיסר עומד להעיניק לו את התואר, כאות-הוקרה עבור החוקה שחיבר ועבור שירותיו. אולם ה"קיסר נאלץ לברוח, ופרנץ ארנסט "הח"י